

Naši hnědí skokani

seriál
**PŘÍRODA
VALAŠSKA**

V pokročilém jaru jsme nyní svědky mnohdy bouřlivých sva-tebních rejů obojživelníků. Toto období je nápadné především u žab. Na hornatém Valašsku se lze nejčastěji setkat s tzv. hnědými, suchozemskými skokany, kteří se sice rozmnožují ve vodě, ale velkou část své aktivity prožijí na souši.

Nejdříve je možné při rozmnožování spatřit skokana štíhlého (*Rana dalmatina*). Objeví se při mírnějším počasí již v únoru, ale nejčastěji jej uvidíme v březnu. Jeho jednotlivě rozptýlené snůšky je možné spatřit ještě v dubnu a květnu. Má z hnědých skokanů v poměru k tělu nejdelší nohy a proto také nejdale skáče. Jeho skok dosahuje při útěku i 2 metry. Vyskytuje se především v teplejších polohách okresu, ale zabíhá i do některých údolí horských na Rožnovsku a Vsetínsku. Dříve unikal pozor-

nosti. Hlas samců je nápadný a nezaměnitelný. Jeho zbarvení na břiše a bocích je prosté skvrnění. Kůže je na pohled jemná, zbarvení je světlejší (běžové, šedavé či rezavé).

Nejnámějším a jedním z našich nejhojnějších druhů obojži-

velníků je skokan hnědý (*Rana temporaria*). Je to živočich zvyklý na chlad – vyskytuje až u severního polárního kruhu. Proto na rozdíl od ostatních hnědých skokanů jej najdeme i na hřebenech Beskyd. Je zavalitější a větší než skokan štíhlý. Je hodně

skvrnitý na břiše a bocích. Jeho hlasové projevy jsou málo nápadné. Shromažďuje se k rozmnožování ve velkých koncentracích, které na některých místech dosahují i několik tisíc jedinců.

Posledním naším hnědým skokanem je skokan ostronosý (*Rana arvalis*). Druh nejméně nápadný byl na Valašsku dosud zjištěn pouze na jedné lokalitě v nivě Bečvy a to jen na základě nálezu části jeho lebky ve vývržku puštica obecného. Druh je hlasově nenápadný – sbor volajících samců připomíná zdálky štěkající psy. Tohoto skokana znám dobře z CHKO Poodří a na některých místech jsem jej tam zjistil až po desítkách návštěv. Vyskytuje se od konce března do konce třetí dekády dubna. Samci jsou ve vrcholné době rozmnožování krásně blankytně modře zbarvení.

Karel Pavelka,
zoolog Muzeum regionu Valašsko

Foto: Skokan štíhlý – foto Karel Pavelka.